

G) Par principa, ka tiesvedības ilgumam ir jābūt saprātīgam, pārkāpumu: i) pārsūdzētā rīkojuma atcelšana un ii) citas pieļautās kļūdas saistībā ar celto prasību par zaudējumu atlīdzību

Pirmās instances tiesa ir pārkāpusi principu, ka tiesvedības ilgumam ir jābūt saprātīgam — Kopienu tiesību vispārīgo principu, kurš ir minēts arī Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta 1. punktā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantā.

⁽¹⁾ Komisijas 2006. gada 3. oktobra Lēmums 2006/678/EK par finanšu pasākumiem, kurus saistībā ar izdevumiem, ko sedz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda Garantiju nodaļa, piemēro uzņēmēju izdarīto pārkāpumu lietās (OV L 278, 10.10.2006., 24. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 25. novembrī iesniedza Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) — Stichting de Thuiskopie/Mijndert van der Lee u.c.

(Lieta C-462/09)

(2010/C 24/66)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Stichting de Thuiskopie

Atbildētāji: Mijndert van der Lee, Hananja van der Lee, Opus Supplies Deutschland GmbH

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvā 2001/29/EK ⁽¹⁾, it īpaši tās 5. panta 2. punkta b) apakšpunktā un 5. punktā, ir paredzēti piesaistes punkti, lai atbildētu uz jautājumu, kurš valsts tiesībās ir uzskatāms par “taisnīgas atlīdzības” 5. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē maksātāju? Apstipriņošanas atbildes gadījumā, kādi ir šie punkti?
- 2) Vai tālpārdošanas līguma, kura ietvaros pircējs rezidē citā dalībvalstī nekā pārdevējs, gadījumā direktīvas 5. panta 5.

punkts prasa valsts tiesības interpretēt tik plaši, ka “taisnīgas atlīdzības” 5. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē maksātājam, kas veic komercdarbību, tā ir jāmaksā vismaz vienā no ar tālpārdošanas līgumu skartajām dalībvalstīm?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīva 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (OV L 167, 10. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (ceturtnā palāta) 2009. gada 9. septembra spriedumu lietā T-369/06 Holland Malt B.V./Eiropas Kopienu Komisija 2009. gada 25. novembrī iesniedzis Holland Malt B.V.

(Lieta C-464/09)

(2010/C 24/67)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Holland Malt B.V. (pārstāvji — O. W. Brouwer, A. C. E. Stoffler, P. Schepens, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Kopienu Komisija, Nīderlandes Karaliste

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt Pirmās instances tiesas sprieduma 168.–180. punktu;
- nodot lietu atpakaļ Pirmās instances tiesai vai atcelt Komisijas lēmumu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzība ir vērstā pret Pirmās instances tiesas 2009. gada 9. septembra spriedumu lietā T-369/06 *Holland Malt BV/Komisija* (turpmāk tekstā — “pārsūdzētais spriedums”), ar kuru noraidīta *Holland Malt* prasība par Komisijas lēmumu, ar kuru apelācijas sūdzības iesniedzējam ar nosacījumu piešķirtā subsīdija tika atzīta par nesaderīgu atbalstu. Apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Pirmās instances tiesa pieļāva kļūdas tiesību piemērošanā un procesuālu kļūdu, noraidīdama *Holland Malt* celto prasību. Šajā sakarā apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza šādus pamatus: